

Изведнажъ царицата се засмѣ и извика:

„Ними, ними, ноть,
Ти си Томъ-Титъ-Тоть!“

Дяволчето изписка уплашено, защото царицата позна името му, и изхвъркна навънъ презъ прозореча.

То изчезна въ тъмнината на нощта и царицата никога вече не го видѣ.

ГОГОВИТЪ КОНЧЕТА.

Малкиятъ Гого има нѣколко дървени кончета. Той е яхналъ своя Червенко. Макаръ кончето да е безъ уши и гривата му да прилича на изпочупенъ гребень, Гого си го обича повече отъ другитѣ кончета.

Червенко лети като вѣтръ. Той носи вече Гога въ далечни страни. Цвѣтята по килима сж чудновати цвѣтя изъ топлиѣ мѣста.

Добъръ пжтъ, драги Гого! Нека твоето конче те носи щастливо изъ царството на приказкитѣ. А когато пораснешъ, пожелавамъ ти да яхашъ две кончета, които ще те водятъ винаги по правия пжтъ. Едното е буйно, а другото — кротко. И дветѣ сж хубави. Едното се казва Решителност, а другото — Доброта.

Анатолю Франсъ.